

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่ยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ นั่น กระบวนการจัดการศึกษาจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มศักยภาพ เพื่อเป็นคนดี มีปัญญา และมีความสุข นั่นคือ การที่ครูเปิดโอกาสให้เด็กสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างอิสระ โดยไม่ขัดต่อระเบียบที่วางไว้ การให้ความช่วยเหลือแก่เด็กในการแก้ไขปัญหาดัง ๆ เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีความมั่นใจในตนเอง สามารถพึ่งตนเองได้ ซึ่งเป็นการพัฒนาความเห็นคุณค่าในตนเอง (Coopersmith , 1981 อ้างใน วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา , 2538 , หน้า 76)

ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเป็นความจำเป็นพื้นฐานสำหรับมนุษย์ ซึ่งสามารถทำให้มนุษย์มีการพัฒนาหรือดำเนินชีวิตอยู่อย่างมีคุณค่า (Reasoner , 2000 อ้างใน โฉมิต พรประเสริฐ, 2546 , หน้า 2) ในการที่มนุษย์จะประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวขึ้นอยู่กับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งความรู้สึก ความคิดและพฤติกรรมต่างๆ ที่บุคคลแสดงออกในชีวิตประจำวันนั้น ล้วนขึ้นอยู่กับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลทั้งสิ้น (Wagner , 2002 อ้างใน โฉมิต พรประเสริฐ , 2546 , หน้า 2) เนื่องจากความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นความคิดรวบยอดของการประเมินตนเองกับการรับรู้ตนเอง (Korman , 1970 อ้างใน กวิน อำไพพงษ์ , 2543 , หน้า 2) ดังนั้นความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองจึงเป็นลักษณะเฉพาะบุคคลที่กลายเป็นลักษณะที่สำคัญของบุคลิกภาพ เมื่อบุคคลเห็นคุณค่าในตนเองและมีความเคารพในเอกลักษณ์ของตนเองมากขึ้น ความรู้สึกนี้จะแผ่ขยายไปสู่ผู้อื่นด้วย โดยจะรักและเห็นคุณค่าของผู้อื่น มีความเคารพในสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่นมากขึ้น ตลอดจนมีความรู้สึกเชื่อมั่น มั่นใจและมีกำลังใจที่จะดำเนินชีวิตให้เจริญก้าวหน้าต่อไปอย่างไม่ท้อถอย มีความคิดสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคมตลอดเวลา (วีระ ชัยยุทธยรรยง , 2542 , หน้า 69) ดังที่ มาสโลว์ (Maslow , 1970 อ้างใน กวิน อำไพพงษ์ , 2543 , หน้า 2) กล่าวว่า บุคคลที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูง จะมีสัมฤทธิ์ผลสูง มีการปรับตัวทั้งทางด้านอารมณ์และสังคมได้ดี มีความเชื่อมั่นในตนเองว่ามีความสามารถและเชื่อว่าประสบความสำเร็จในงานภาระกิจต่างๆ มีความรับผิดชอบและความพึงพอใจในงานของตน

สูง และคูเปอร์สมิธ (Coopersmith , 1984 อ้างใน โหมจิต พรประเสริฐ , 2546 , หน้า 2) ก็ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองสูงจะเป็นบุคคลที่มีความสุข ไม่ค่อยเครียดหรือวิตกกังวล มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองตนในด้านดี ยอมรับตนเองและผู้อื่น ปรับตัวได้ดีและสามารถใช้ศักยภาพของตนได้เต็มที่ในการดำเนินชีวิต อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม เนื่องจากการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาบุคคลไปสู่การเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ (Fully Functional Person) (Rogers , 1961 อ้างใน โหมจิต พรประเสริฐ , 2546 , หน้า 2) และการบรรลุถึงการแห่งตน (Self – Actualization) (Maslow , 1954 อ้างใน โหมจิต พรประเสริฐ , 2546 , หน้า 2)

จากแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และความสำคัญของความรู้สึกรู้เห็นคุณค่าในตนเองดังที่กล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาคุณลักษณะบางประการที่ส่งผลต่อความรู้สึกรู้เห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 หรือนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 , 5 และ 6 ซึ่งถือเป็นช่วงชั้นสุดท้ายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและเป็นวัยรุ่นที่ต้องเผชิญวิกฤตการณ์และประสบปัญหาหลากหลาย (Period of Problem) ในการปรับตัวที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันมากกว่าวัยอื่น (สุชา จันทร์เอม, 2529, หน้า 3) อีกทั้งยังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา สังคมและจริยธรรม และยังถือว่าเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตระหว่างความเป็นเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ ซึ่งการเจริญเติบโตและการพัฒนาในด้านต่างๆ เหล่านี้ จะส่งผลต่อพฤติกรรมและการแสดงออกในการปรับตัวของวัยรุ่น(สุชา จันทร์เอม , 2540 , หน้า 135) ดังนั้นจึงควรที่จะศึกษาและส่งเสริมให้วัยรุ่นได้เกิดความรู้สึกรู้เห็นคุณค่าในตนเองซึ่งเกิดขึ้นได้อย่างต่อเนื่องและชัดเจน (Constantinople , อ้างใน ขยาพร ลีประเสริฐ , 2536 , หน้า 4)

จากเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบวัดความรู้สึกรู้เห็นคุณค่าในตนเอง สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งมีทั้งหมด 9 ด้าน คือ 1) ลักษณะทางกายภาพ 2) ความสามารถทั่วไป 3) ภาวะทางอารมณ์ 4) ค่านิยมส่วนบุคคล 5) ความทะเยอทะยานหรือระดับความมุ่งหวัง 6) ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง-ครอบครัว 7) โรงเรียน – การศึกษา 8) สถานภาพทางสังคม และ 9) กลุ่มเพื่อน ตามทฤษฎีของ คูเปอร์ สมิธ (Coopersmith , 1981 อ้างใน โหมจิต พรประเสริฐ , 2546 , หน้า 15) จากนั้นจะทำการศึกษาลักษณะบางประการที่ส่งผลต่อความรู้สึกรู้เห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 และสร้างสมการพยากรณ์ความรู้สึกรู้เห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จากคุณลักษณะบางประการของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าแบบวัดที่ได้ทำการสร้างขึ้นและการศึกษาลักษณะบางประการที่ส่งผลต่อความรู้สึกรู้เห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 นี้จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริม พัฒนา หรือปรับปรุงแก้ไขความรู้สึกรู้เห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ให้เป็นไปในทางที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ทั้งหมด 9 ด้าน คือ ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านความสามารถทั่วไป ด้านภาวะทางอารมณ์ ด้านค่านิยมส่วนบุคคล ด้านความทะเยอทะยานหรือระดับความมุ่งมั่น ด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง-ครอบครัว ด้านโรงเรียน – การศึกษา ด้านสถานภาพทางสังคม และด้านกลุ่มเพื่อน
2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะบางประการที่ส่งผลต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จากคุณลักษณะบางประการของนักเรียน

สมมุติฐานการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือ เพื่อศึกษาคุณลักษณะบางประการที่ส่งผลต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ทำให้ได้สมมุติฐานการวิจัยว่า

1. อาชีพผู้ปกครองและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวที่แตกต่างกันส่งผลต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน
2. อาชีพผู้ปกครองและระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันส่งผลต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน
3. อาชีพผู้ปกครองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันส่งผลต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวและระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันส่งผลต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันส่งผลต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน
6. ระดับการศึกษาของผู้ปกครองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันส่งผลต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 - 6) ปีการศึกษา 2546 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

2. ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรอิสระที่ศึกษา คือ คุณลักษณะบางประการของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ได้แก่ อาชีพผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ตัวแปรตามที่ศึกษา คือ ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ตามแนวคิดของ Coopersmith

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบวัด หมายถึง แบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 9 ด้าน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีทั้งหมด 9 ด้าน คือ

1. ด้านลักษณะทางกายภาพ หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกถึงความเชื่อมั่นในตนเองต่อลักษณะทางกายภาพภายนอก

2. ด้านความสามารถทั่วไป หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกถึงความเชื่อมั่นในตนเองต่อสมรรถภาพและการกระทำ ความสามารถ ทั่วไปทั้งในโรงเรียนและสังคม

3. ด้านภาวะทางอารมณ์ หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกถึงความเชื่อมั่นในตนเองต่อความรู้สึกพึงพอใจในตนเอง

4. ด้านค่านิยมส่วนบุคคล หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกถึงความเชื่อมั่นในตนเองต่อสิ่งที่ให้คุณค่าและความสำคัญและสอดคล้องกับสิ่งที่สังคมให้คุณค่า

5. ความทะเยอทะยานหรือระดับความมุ่งหวัง หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกถึงความเชื่อมั่นในตนเองต่อการตัดสินใจตัดสินคุณค่าจากการเปรียบเทียบผลงานและความสามารถของตนกับมาตรฐานส่วนตนที่ตั้งไว้

6. ด้านครอบครัว - ผู้ปกครอง หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกถึงความเชื่อมั่นในตนเองต่อความหมาย ความสำคัญ และความสัมพันธ์ของตนกับผู้ปกครองหรือบุคคลในครอบครัว

7. ด้านโรงเรียน - การศึกษา หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกถึงความเชื่อมั่นในตนเองต่อการปรับตัวที่โรงเรียน การประสบความสำเร็จในการเรียนและความพอใจในผลการเรียน

8. ด้านสถานภาพทางสังคม หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกถึงความเชื่อมั่นในตนเองต่อลักษณะความเป็นอยู่ รายได้ สถานที่อยู่อาศัย บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนในสังคม

9. ด้านกลุ่มเพื่อน หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกถึงความเชื่อมั่นในตนเองต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ความเป็นที่นิยม ยกย่องและยอมรับจากหมู่เพื่อน

คุณลักษณะบางประการของนักเรียน หมายถึง ข้อมูลประจำตัวของนักเรียน 4 ด้าน คือ

1. อาชีพผู้ปกครอง หมายถึง การทำงานหารายได้ของหัวหน้าครอบครัว แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) รับราชการและรัฐวิสาหกิจ 2) ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และ 3) เกษตรกรและรับจ้างทั่วไป

2. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว หมายถึง รายได้แต่ละเดือนของบิดา และมารดา รวมกัน หรือรายได้ของผู้ปกครองนักเรียนที่อาศัยอยู่ด้วย แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวต่ำกว่า 20,000 บาท 2) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวระหว่าง 20,000 – 40,000 บาท และ 3) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวสูงกว่า 40,000 บาท

3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง วุฒิต่างทางการศึกษาสูงสุดของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองนักเรียนที่อาศัยอยู่ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4, 5 และม. 6) แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 2) ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51 – 3.00 และ 3) ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 3.01

การส่งผลต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การพิจารณาอิทธิพลร่วมกันระหว่างคุณลักษณะบางประการของนักเรียนกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง โดยการทดสอบค่าเอฟ และหากพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงจะถือว่ามีผลกระทบ

ช่วงชั้นที่ 4 หมายถึง นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6

คุณภาพของแบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ค่าสถิติที่คำนวณได้จากการนำแบบวัดไปทดลองใช้ คือ

1. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หมายถึง แบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนได้ถูกต้อง ตรงตามเนื้อหาที่ต้องการวัดในแต่ละองค์ประกอบ โดยใช้วิธีการหาค่าความสอดคล้องในการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ (IOC) เกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือก คือ มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.75 ขึ้นไป

2. อำนาจจำแนก หมายถึง แบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถจำแนกนักเรียนที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงและต่ำออกจากกันได้จริง โดยทำการทดสอบ 2 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 ทดสอบค่าที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงและต่ำ และครั้งที่ 2 หาค่าความคงที่ภายใน (r_{xy}) แล้วทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ เกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือก คือ เมื่อทดสอบค่าทีแล้วปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง หมายถึง แบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนได้ถูกต้องตรงตามองค์ประกอบทั้ง 9 ด้านของความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ตามแนวทฤษฎีของคูเปอร์สมิท โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ เกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือก คือ มีค่าน้ำหนักถ่วงตั้งแต่ 0.3 ขึ้นไป

4. ความเชื่อมั่น หมายถึง แบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง เชื่อถือได้ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค

5. ความเที่ยงตรงเชิงสภาพ หมายถึง แบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนได้ถูกต้องตามความเป็นจริง โดยวิธีการทดสอบค่าที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงและต่ำ เกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือก คือ เมื่อทดสอบค่าทีแล้วปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้มีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. แบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดระดับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีทั้งหมด 9 ด้าน คือ ลักษณะทางกายภาพ ความสามารถทั่วไป ภาวะทางอารมณ์ ค่านิยมส่วนบุคคล ความทะเยอทะยานหรือระดับความมุ่งหวัง ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง-ครอบครัว โรงเรียน-การศึกษา สถานภาพทางสังคม และกลุ่มเพื่อน
2. แบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่สร้างขึ้นสามารถวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองได้โดยการแสดงออกทางความรู้สึกหรือพฤติกรรม

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. ได้แบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีคุณภาพทั้ง 9 ด้าน คือ ลักษณะทางกายภาพ ความสามารถทั่วไป ภาวะทางอารมณ์ ค่านิยมส่วนบุคคล ความทะเยอทะยานหรือระดับความมุ่งหวัง ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง-ครอบครัว โรงเรียน-การศึกษา สถานภาพทางสังคม และกลุ่มเพื่อน
2. ทำให้ทราบว่า ตัวแปรอิสระส่งผลต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 และสามารถพยากรณ์ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองได้
3. ทำให้ได้สมการพยากรณ์ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง และจากรูปสมการพยากรณ์สามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนต่อไป
4. เพื่อให้ครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้ปกครอง มีเครื่องมือที่มีคุณภาพในการวัดระดับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เพื่อจะได้หาแนวทางในการปรับปรุง ส่งเสริมและพัฒนา อย่างไรก็ตาม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนต่อไปความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม
5. เป็นแนวทางให้ผู้สนใจได้ศึกษาหรือวิจัยเกี่ยวกับการสร้างและการพัฒนาเครื่องมือวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง และการเปรียบเทียบความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองกับคุณลักษณะด้านอื่นๆ ต่อไป